

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.456/2025/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperes képviselőjének címe; eljáró képviselő: felperesi képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 6.K.700.926/2025/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 44.500 (negyvennégyezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2023. február 1. és 2024. december 31. napja között – a perrel érintett időszakban – az alperes szolgálati hely állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete város1, város2 és város3 települések voltak. A felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozóan, a körzeti megbízotti működési körzetén kívül is rendszeresen ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot és egyéb szolgálat feladatokat (TIK ügyeleti küldések, átkísérések, elővezetés, ellenőrzés, rendezvénybiztosítás). Az ezen feladatokra tekintettel megbízási díj iránt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a 18000-260/22-3/2025.szp. számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset, a védírat

[2] A felperes keresetében a perrel érintett időszakra 888.950 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.082.200 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. A keresetet a Hszt. a 71. § (1)-(5) bekezdését, 102. § (1) bekezdés b) pontját, 163. § (5) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. mellékletét, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdését, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (továbbiakban: KMB Szabályzat) 21. és 26. pontjait felhívva bírálta el, megállapítva, hogy a kereset a teljes perrel érintett időszak tekintetében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint megalapozott a felperes beosztásához nem tartozó feladatok nem eseti jellegű és jelentős mértékű ellátásért.

[5] Rögzítette, hogy a perben nem volt vitatott, hogy a felperes a pertárgyi időszakban működési körzetén, azaz az illetékességi területén kívüli járőri és egyéb feladatokat is ellátott; az ennek igazolására csatolt kimutatást az alperes elfogadta. Az sem volt vitatott, hogy a 30/2015. BMr. 2. számú melléklete szerint a körzeti megbízotti beosztástól a járőri, járőrparancsnoki feladatok külön beosztást képeznek. A különböző munkakörökhöz tartozó feladatokat további jogszabályok és szabályzatok rendezik.

[6] A Kúria gyakorlatának felhívásával hangsúlyozta, hogy az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a feladatokat, más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más munkakörbe tartozó feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti az érintett díjazásra való jogosultságát. Két munkaköri feladat részbeni egyezősége sem eredményezheti különálló státusz ellentételezés nélküli tartós ellátási kötelezettségét. A végzett többletfeladatok ellátásáért ellentételezést kell fizetni. Kiemelte, hogy a KMB Szabályzat 21. pontja alapján a körzeti megbízott csak meghatározott, kivételesen és eseti jelleggel vonható el a körzeti megbízotti működési körzetéből. Az alperes maga is akként nyilatkozott, hogy a keresetben megjelölt beosztáshoz nem tartozó feladatellátások közül a járőr szolgálatokban történő feladatellátás a szolgálateljesítés teljes időtartamában zajlott, a felperes körzeti megbízotti területén kívül, ami tartós és rendszeres elvonást jelent a körzeti megbízotti feladatoktól, az nem tekinthető eseti jellegűnek, vagy kivételesnek. A nem eseti jellegű elvonásra az alperes által hivatkozott különleges jogrend sem ad lehetőséget. A KMB Szabályzat 2. és 13. pontja sem értelmezhető úgy, hogy az adott körzeti megbízott a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén a beosztásán belüli alapfeladatok ellátására lenne köteles. A Fővárosi Ítéltábla gyakorlatát felhívva rámutatott, hogy ezen a jogértelmezésen nem változtatott a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítása sem. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §-a és 24. § (1) bekezdése alapulvételeével ugyanis a KMB Szabályzat ezzel ellentétes értelmezése a 30/2015. BMr. 2. melléklete, és a Hszt. sérelmére vezetne, a megbízási díjra való jogosultság indokolatlan szűkítését, kiüresítését eredményezné. Megállapította, hogy a felperes ezért 2023. február 1. napját követően is jogosult a módosult Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontja alapján a megbízási díjra, mivel a becsatolt – az alperes által sem vitatott – kimutatás alapján megállapítható volt a jelentős többletfeladat-ellátás és a többletterhelés. E körben az alperes által hivatkozott Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja nincs összefüggésben a Hszt. 71. §-ban meghatározott megbízás rendelkezéseivel.

[7] A megbízási díj összecszerűsége körében rögzítette, hogy a rendszeres, jelentős mértékű többletfeladat-ellátás az alperes által sem vitatott kimutatásokból megállapítható volt. A felperes körzeti megbízotti feladatai ellátására mindez hátrányosan hatott; a felperesnek több beosztáshoz tartozó feladatot is el kellett látnia, ezért – a bírói gyakorlatot is figyelembe véve – az illetményalap 100%-ával megegyező mértékű megbízási díjigény nem eltűzlott.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj 50%-ra történő mérséklését kérte. Megsértett jogszabályhelyként a jogalap kérdésében a Hszt. 71. § (1) bekezdését, ezzel összefüggésben a kamatszámítás tekintetében a Hszt. 163. § (5) bekezdését és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:48.§ (1) bekezdését, míg az összecszerűség körében a Hszt. 71. § (5) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdését és a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdését jelölte meg.

[9] Hivatkozott arra, hogy a 30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete a szolgálati beosztásokhoz tartozó feladatokat nem szabályozza, ezért a KMB Szabályzat által a körzeti megbízottnak előírt feladatok azzal és a Hszt. rendelkezéseivel nem lehetnek ellentétesek. A felperes feladatellátása többletszolgálatot nem eredményezett, mivel a rá osztott feladatokat nem többletfeladatként, hanem a szolgálatteljesítési ideje alatt, a munkaköri feladatai helyett látta el. A felperes mentesítésére nem került sor. A felperes jellemzően alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladatokat látott el, amelyekhez kisebb felelősség társult. A felperest ezért megbízási díj nem illeti meg.

[10] Az elsőfokú bíróság által a rendvédelmi illetményalap 100%-ában meghatározott megbízási díj mértékét eltúlzottnak tartotta, álláspontja szerint az legfeljebb az illetményalap 50 %-ában állapítható meg, mivel a felperes esetében többletteherről nem lehet szó, mivel a feladatellátása során annyi teher sem hárult rá, mint a beosztása szerinti feladatok ellátásakor. Az elsőfokú bíróság a BM rendeletek figyelmen kívül hagyásával és a feladat mértékével aránytalanul határozta meg a megbízási díj összegét.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy az alperes a fellebbezésében nem hozott fel olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság ne vizsgált volna, a megállapított tényállás pedig nem volt vitatott. A megbízási díj mértékére vonatkozó mérséklés körében az alperes nem fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési szempontjait mi okból tartja jogsértőnek. A megbízási díj mértékének meghatározásakor a komoly többletteherre, a különböző típusú feladatok ellátására és az időben is jelentős mértékű többletfeladat-ellátásra hivatkozott.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] Az alperes fellebbezése megalapozatlan.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a

fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy helyesen észlelte a törvényszék, hogy 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett a KMB Szabályzat – több rendelkezést is érintő – módosítását, továbbá azt is, hogy ezt meghaladóan 2023. február 1-i hatállyal a Hszt. 71. § (3) bekezdésének szövege is változott; ez utóbbi – a 102. § (1) bekezdés b) pontjával is összevetett – értelmezését a fellebbező fél nem tette vitássá, így arra a felülbírálat sem terjedt ki. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette azt is, hogy az alperes az ítéleti tényállás tisztázottsága tekintetében – a többletmunkavégzés mértékére vonatkozó bírói következtetés kivételével – eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, a határozat anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést sérelmezte. E kötöttség alapján az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[14] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati – a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – feladatok nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszerezített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. Az alperes azon érvelése, miszerint a 30/2015. BM rendelet a beosztások tartalmát nem rögzíti, ezért – a beosztások tartalmát ki nem töltő norma hiányában – az adott beosztás tartalmazhat munkaköri átfedést más beosztásokkal, az elsőfokú ítélet helytálló megállapításainak megdöntésére nem volt alkalmas. A KMB Szabályzat 2. pontja szerint a körzeti megbízotti szolgálat is egy szolgálati forma, amelyhez a 30/2015. BM rendelet külön szolgálati beosztást rendel, ugyanígy a járőrszolgálat is egy olyan szolgálati forma, amelyhez – a 30/2015. BM rendelet alapján – külön szolgálati beosztások tartoznak. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; a KMB Szabályzat, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól.

[15] Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy bár a munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszerezített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. Jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.)

[16] Helyesen észlelte a törvényszék azt is, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosítása e korábbi következetes jogértelmezésen sem változtatott. Az alperes által nem vitatott feladatkimutatás szerint a felperes minden hónapban több alkalommal teljesített többletfeladatokat, főként járőrszolgálatot. E körben pedig továbbra is érvényes, hogy amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[17] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultság megállapítása során nem annak van jelentősége, hogy a többletfeladatok alacsonyabb beosztáshoz tartoztak-e; ez a megbízási díj mértéke és nem a jogalapja körében értelmezendő kérdés. A jogalap tekintetében annak van jelentősége, hogy a felperes a beosztásához tartozó feladatok ellátása alól nem mentesítve – vagyis azok ellátása mellett –, nem a beosztásához tartozó feladatokat is ellátott; e többletfeladatellátásra szükségszerűen a szolgálati időben került sor. Az, hogy a felperest eredeti szolgálati beosztása alól nem mentesítették éppen a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) szerinti megbízási díj jogalapja körében értelmezendő, mentesítés esetén ugyanis a felperesre a Hszt. 71. § (4) bekezdése vonatkozna. E fellebbezési indokkal az elsőfokú ítélet ezért sikerrel nem volt támadható.

[18] A feladatkimutatásból egyértelműen megállapítható az is, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, minden hónapban végzett többlettevékenységet. A többletfeladatok e gyakoriságát, azok jelentős mértékét, az alperes által a fellebbezésben nem cáfolt jelentős többletterhelést alátámasztja. A kereset jogalapja ezért – a Hszt. 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjával történt módosítását is figyelembe véve – a perbeli időszakban fennállt.

[19] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett, jelentős mennyiségű járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelendő, amely megalapozza a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti megbízási díjat.

[20] A megbízási díj összecszerúsége körében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerúségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerúségi eredményre vezettek volna. Az alperes a fellebbezésben megsértett jogszabályhelyként csupán a Hszt. 71. (5) bekezdését, a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdését és a 33/2015. BM rendelet 10. § (2) bekezdését jelölte meg,

melyek nem tekinthetők a mérlegelés jogszerűségével ekvivalens eljárásjogi rendelkezéseknek, amely mentén az elsőfokú bíróság összecszerűség körében hozott döntése érdemben felülbíráható lenne. A másodfokú bíróság ezért csak annak megállapítására szorítkozhatott, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj összecszerűsége körében is megalapozott döntést hozott.

[21] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[22] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében, a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdésére figyelemmel állapította meg a felperes által kért összegben.

[23] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdés alapján meghatározott (86.576 forint) összegű fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 29.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró